Lieta Nr. C 38052414/201/15

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Valkā 2015.gada 24.februārī

Valkas rajona tiesa,
tiesnese I.Seisuma

rakstveida procesā izskatīja civillietu SABIEDRĪBAS AR IEROBEŽOTU ATBILDĪBU „ĀTRAIS KREDĪTS" maza apmēra prasībā pret /pers.A/ par naudas piedziņu.

APRAKSTOŠĀ DAĻA

Tiesā saņemta SIA „Ātrais kredīts" (turpmāk prasītājs) maza apmēra prasība pret /pers.A/ (turpmāk atbildētājs) par naudas piedziņu. Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja visu prasības summu EUR 426.87 apmērā, kas sastāv no neatmaksātā kredīta parāda EUR 142.29, procentu summas EUR 142.29, līgumsoda parāda EUR 142.29; visus tiesāšanās izdevumus, samaksāto valsts nodevu EUR 71.14, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4.70.

Noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma pilnai izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no neatmaksātās kredīta summas EUR 142.29, par laika posmu no 16.12.2014. līdz sprieduma izpildei.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājs 2013.gada 15.janvārī prasītāja lombardā Baznīca laukumā 5, Smiltenē, saņēmis kredītu EUR 142.29, noslēdzot Patēriņa kredīta līgumu Nr. 11.107, uz sekojošiem noteikumiem: kredīta summa EUR 142.29; procenti par kredīta izmantošanu 14% par periodu no neatmaksātās kredīta summas EUR 19.92 par 30 dienām; un kredīta atgriešanas termiņš 13.02.2013.

Veicot kredīta atmaksas termiņa pagarinājumu 06.02.2013. par 21 dienu, puses vienojas, ka kredīta procenti par kredīta lietošanu 21 dienu ir EUR 17.07 un atmaksas termiņš 06.03.2013.

Norāda, ka atbildētājs veicis 06.02.2013. iemaksu EUR 19.92.

Atbildētājs nav atmaksājis kredīta pamatsummu EUR 142.29. Prasītājs atbildētājam 29.10.2014. nosūtīja pirmstiesas brīdinājumu ar piedāvājumu labprātīgi atmaksāt parāda summu par kavētajiem mēnešiem. Atbildētājs joprojām neuzskata par vajadzīgu doto kredītu atmaksāt norādītajā termiņā.

Saskaņā ar līguma 5.punktu atbildētājam ir pienākums maksāt nolīgtos procentus.

Līguma 5.punktā puses vienojās, kas atbildētājs maksā lietošanas procentus 14% no neatmaksātās kredīta pamatsummas, bet līguma 9.punktā un pagarinājumā Nr.1, ka pagarinājuma maksa (procenti) par kredīta atmaksas termiņa pagarinājumu uz 21 dienu ir EUR 17.07. Aprēķinātie procenti uz 16.12.2014. ir EUR 529.17, taču lūdz piedzīt EUR 142.29 par periodu no 13.12.2013.-16.12.2014.

Ņemot vērā, ka atbildētājs pieļāvis nokavējumu, atbildētājam jācieš līgumsods 1% apmērā par katru nokavēto dienu. Līgumsods uz 16.12.2014. ir EUR 2674.54, prasītājs to samazina līdz 142.29. Līgumsods tiek rēķināts sākot ar 07.03.2013.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1425., 1587., 1588., 1651., 1652., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1764., 1843., 1943. pantiem.

Norādīts, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Atbildētājs tiesai paskaidrojumus par prasību nav sniedzis. Tiesas sūtītā korespondence uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietu /adrese/saņemta atpakaļ ar VAS „Latvijas Pasts" darbinieka norādi „Adresāts nav zināms. Adresāts norādītajā adresē nedzīvo. Adrese nav zināma."

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu, tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildus adrese- pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas dresē.

Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrā daļa nosaka, ka paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai.

Civilprocesa likuma 250.^{25} panta otrā daļa nosaka, ka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{22} panta pirmo daļu, vienlaikus ar dokumentu nosūtīšanu pusēm ir izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, pusēm ir izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim.

Ņemot vērā prasītāja viedokli, tiesa uzskatīja, ka civillieta izskatāma rakstveida procesā, un par to 2015.gada 19.janvārī paziņojums tika nosūtīts pusēm, norādot, ka sprieduma norakstu tās var saņemt tiesas kancelejā 2015.gada 24.februārī, ka pēc rakstiska lūguma to tiesa var arī nosūtīt pa pastu.

Septiņas dienas pirms paziņotā lietas izskatīšanas laika no pusēm nav saņemti paziņojumi par procesuālo tiesību izmantošanu, kā to pieļauj Civilprocesa likuma 250.^{22} panta otrā daļa.

MOTĪVU DAĻA

Iepazinusies ar prasības pieteikumu, tam pievienotajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Civillikuma 1402.pants nosaka, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma un Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punkts nosaka, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc

parašas.

Izvērtējot noslēgto līgumu, tiesa atzīst, ka minētais līgums atzīstams par aizdevuma līgumu Civillikuma izpratnē un, noslēdzot šo līgumu, starp pusēm izveidojušās aizdevuma līguma tiesiskās attiecības. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka patēriņa kredīta līgums noslēgts tiesīgi, bez juridiskiem defektiem, notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, līgumslēdzējiem bija zināms gan līguma saturs, gan paša līguma esamība, puses izteikušas gribu noslēgt līgumu, līdz ar to ir saistošs līgumslēdzējpusēm.

No lietas materiāliem redzams, ka 2013.gada 15.janvārī starp atbildētāju un prasītāju noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr. 11.107, saskaņā ar kuru atbildētājam izsniegts aizdevums EUR 142.29 (Ls 100) apmērā ar procentiem par kredīta periodu EUR 19.92 (Ls 14). Aizdevuma atmaksas periods noteikts 30 dienas līdz 2013.gada 13.februārim.

Prasītājs savas saistības pret atbildētāju izpildījis, izsniedzot naudas summu atbildētājam, ko apliecina lietas materiāliem pievienotais 15.01.2013. izdevumu orderis Nr. 52.31. Atbildētājs parakstījis izdevuma orderi, apliecinot, ka ir saņēmis aizdevumu.

Līdz ar to ir atzīstams, ka puses atbilstoši līguma noteikumiem vienojušās par aizdevuma nosacījumiem, un atbildētājs apņēmies atmaksāt prasītājam līdz 2013.gada 13.februārim aizdevumu EUR 142.29 (Ls 100) apmērā un samaksāt kredīta lietošanas procentus, kā arī uzņēmies līguma noteikumu 10.punktā paredzētās saistības maksāt līgumsodu.

Atbildētājs 06.02.2013. pagarinājis kredīta atmaksas termiņu par 21 dienu. Puses vienojās, ka kredīta atmaksas termiņš ir 06.03.2013.

Saskaņā ar līguma pagarinājumu Nr. 1 visu līgumā paredzēto maksājumu samaksas termiņš iestājās 2013.gada 6.martā.

Lietā nepastāv strīds par to, ka puses tiesīgi noslēgušas iepriekš minēto līgumu, nepastāv strīds par pušu tiesībām un pienākumiem un par to, ka prasītājs savas saistības, kas izriet no minētā līguma, godprātīgi izpildījis. Tāpat lietā nepastāv arī strīds par to, ka atbildētājs savas saistības nav labprātīgi izpildījis.

2014.gada 29.oktobrī prasītājs nosūtījis atbildētājam pirmstiesas brīdinājumu, norādot, ka līdz līdz 2014.gada 8.novembrim apmaksāt kopējo parādu EUR 442.87, pretējā gadījumā vērsīsies tiesā.

Civillikuma 1943.pants nosaka, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Tā kā atbildētājs nav nokārtojis savas saistības ar prasītāju, no viņa piedzenams pamatparāds EUR 142.29 (Ls 100) apmērā.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja nolīgtos procentus par laika periodu no 13.02.2013.-16.12.2014. EUR 142.29 (Ls 100) apmērā.

Līguma 6.punktā noteikts, ka par kredīta izmantošanu saskaņā ar līgumā noteikto likmi kredīta ņēmējs maksā kreditoram procentu likmi par kredīta izmantošanu ir 14% par periodu no neatmaksātās kredīta summas, fiksēta kredīta likme visa kreditēšanas līguma termiņam 168% gadā, 0.467% dienā.

Lietā noskaidrots, ka atbildētājs 06.02.2013. pagarinājis kredīta atmaksas termiņu par 21 dienu. Puses vienojās, ka kredīta procenti par kredīta lietošanu ir EUR 17.07.

Līguma 16.punktā līguma termiņš definēts kā noteiktais līguma termiņš, kurš norādīts līguma 5.punktā un 9.punkta atmaksas grafikā, t.i., līguma termiņš saskaņā ar 06.02.2013. pagarinājumu Nr. 1 ir 06.03.2013.

Savukārt līguma 21.1.punktā ir noteikts, ka līgums ir spēkā no tā parakstīšanas dienas līdz pilnīgai pušu saistību izpildei.

Civillikuma 1508.pants noteic, ka saudzīgākam iztulkojumam dodama priekšroka pret citiem, un uz tā pamata priekšroka ir tam, kurš vismazāk saista parādnieku. Saskaņā ar Civillikuma 1509.pantu divpusēji darījumi, kas uzliek kādus pienākumus abām pusēm, šaubu gadījumā iztulkojami tam par ļaunu, kurš attiecīgā gadījumā ir kreditors un kuram tādēļ vajadzēja izteikties skaidrāk un noteiktāk.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 30.janvāra spriedumā lietā Nr. SKC – 644/2013 norādījis, ka prasītājam bez šaubām ir tiesības saņemt kredīta nedzēsto pamatsummu, kā arī procentus un līgumsodu, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim, un tā kā tas ir kapitāls, kas atrodas pie citas personas – tad no līguma izbeigšanas brīža arī likumiskos procentus saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu likumisks (likumā noteikts) līgumsods šādā situācijā Civillikumā nav noteikts.

Šajā gadījumā ir prezumējams, ka puses vienojās par līguma darbības termiņu līdz 06.03.2013, un ņemot vērā Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 30.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC- 644/2013 paustās atziņas, līgumiskie procenti un līgumsods piedzenams par līguma darbības laiku, t.i., līdz 2013.gada 6.martam.

Tā kā atbildētājs uzskatāms par patērētāju, ievērojami arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta noteikumi par to, ka līguma noteikumi formulējami vienkāršā un saprotamā valodā (otrā daļa); nepareizi un neskaidri līguma noteikumi tiek tulkoti par labu patērētajam (2^{1} daļa).

Tiesa uzskata, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami nesamaksātie aizdevuma procenti EUR 17.07 (Ls 12) par laika periodu no 2013.gada 6.februāra līdz 2013.gada 6.martam, pārējā daļā par līgumisko procentu EUR 125.22 piedziņu līdz 16.12.2014.noraidāma.

Tā kā līgumā noteiktais līgumisko procentu maksāšanas termiņš ir beidzies 2013.gada 6.martā, tiesa atzīst, ka ir piemērojams Civillikuma 1759.panta 1.punktā minētais par nokavējuma procentiem, kas maksājami bez noteiktas norunas uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu.

Līdz ar to par laika periodu no 2013.gada 7.marta līdz 2014.gada 16.decembrim, prasības pieteikuma iesniegšanas dienai, no atbildētāja prasītāja labā piedzenami likumiskie procenti - 6% gadā, kas, pieņemot, ka gadā ir 365 dienas EUR 142.29 *6%=EUR 8.54 gadā; EUR 8.54/365 dienas= 0.02 dienā; EUR 0.02 *649 (kavētās dienas) = EUR 15.18.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja līgumsodu EUR 142.29 (Ls 100) apmērā par laika periodu no 2013.gada 7.marta līdz 2014.gada 16.decembrim.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu, līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību, tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu, bet 1720.panta 2.punkts, nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Tiesa uzskata, ka izvērtējot piedzenamā līgumsoda apmēru nav piemērojamas Civillikuma normas, kas spēkā stājās 2014.gada 1.janvārī, jo tiesiskā attiecība nodibināta un izbeigta pirms jauno normu spēkā stāšanās, jo atbilstoši likumam „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 21.pantu, kas noteic, ka līgumiem, kuri noslēgti līdz 2013.gada 31.decembrim un kuros ietverts pienākums maksāt līgumsodu, ja šo līgumu darbība turpinās pēc 2014.gada 1.janvāra un līdz 2014.gada 31.decembrim par tiem nav celta prasība tiesā, ar 2015.gada 1.janvāri piemērojami grozījumi Civillikuma 1716., 1717. un 1722.pamtā par līgumsoda noteikumiem un grozījumi Civillikuma 1843.pantā par parāda samaksas kārtību.

Patēriņa kredīta līguma 10.punktā puses vienojās, ja kredīta ņēmējs kavē līguma 9.punkta grafikā norādīto kārtējo ikmēneša maksājumu, kredīta ņēmējs maksā kreditoram līgumsodu 1% dienā no kavētā maksājuma summas, tas ir, grafikā norādītās kredīta pamatsummas un procentu par kredīta lietošanu summas, ar nosacījumu, ka līgumsods tiek aprobežots ar neatmaksātās kredīta pamatsummas apmēru. Līgumsodu sāk rēķināt ar nākošo dienu,

kad kredīta ņēmējs nokavējis ikmēneša maksājuma termiņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 14.maija spriedumā SKC-212, norādīts, ka šādi pārmērīgi līgumsodi ne tikai kļūst par kreditora nesamērīgas iedzīvošanās avotu, bet negatīvi ietekmē civiltiesisko apgrozību. Civillikuma 1.pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības, kas nozīmē, ka katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Judikatūrā ir atzīts, ka jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem (Augstākas tiesas Senāta Civillietu departamenta 2004.gada 22.septembra spriedums lietā Nr.SKC-441, 2005.gada 26.janvāra spriedums lietā Nr.SKC-48, 2007.gada 20.jūnija lēmums lietā Nr.SPC-43, 2008.gada 14.maija spriedums lietā Nr.SKC-212). Līdz ar to tiesai ir tiesības samazināt līgumsodu.

Kā jau tiesa norādīja iepriekš, konkrētajā tiesiskajā situācijā atbildētājs Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē ir atzīstams par patērētāju. Līdz ar to pušu starpā noslēgtā līguma noteikumi izvērtējami līgumslēdzēju pušu vienlīdzīguma un taisnīguma aspektā atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likumam.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punktu līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas: (..)uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Tiesas ieskatā līgumsods 1% apmērā no termiņā nesamaksātās summas par katru nokavējuma dienu, kas gadā sastāda 360% nevar būt taisnīgs un saprātīgs, tādēļ tas ir samazināms un piedzenams 10% apmērā no pamatparāda apmērā.

Tiesas ieskatā, līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija, un tā uzdevums ir ietekmēt parādnieka saistību izpildi, nevis nodrošināt kreditoram labumu papildus parādnieka pamatsaistībai. Turklāt līgumsods nav līdzeklis, ar kura palīdzību kreditors ir tiesīgs iedzīvoties uz parādnieka rēķina (peļņas avots), un tiesiskajās attiecībās sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu par vispārēju principu tiesībās ir atzīstams soda samērīguma princips.

Tiesa norāda, ka Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, bet ir jābūt saprātīgām robežām, kuru noteikšana kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principus. Tiesa uzskata, ka līgumsoda samērīgums un taisnīgums izvērtējams atbilstoši Civillikuma 5.pantam un Civilprocesa likuma 5.panta piektajai daļai. Samērojot pušu tiesiskās intereses nolūkā nodrošināt prognozējamas un atbildīgas civiltiesiskās apgrozības attiecības, lai šīs lietas ietvaros līgumsods nodrošinātu prasītāja zaudējumu atlīdzību. Konkrētajā gadījumā tiesa uzskata, ka prasītāja aprēķinātajam līgumsodam ir izteikti sodošs, nevis zaudējumu atlīdzinošs raksturs, un tā apmērs nav samērots ar vispārējiem taisnīguma un samērīguma principiem, tādējādi, konkrētajā gadījumā radot patērētājam ekonomiski smagas sekas un būtiski apgrūtinot parāda atmaksu.

Civillikuma 1724.[1] pants noteic, ka tiesa samazina pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Pamatojoties uz augstāk minēto tiesa uzskata, ka pie konkrētiem apstākļiem atbildētājs nebūtu atbrīvojams no līgumsoda samaksas, ņemot vērā ilgstošo kavējumu, bet konkrētajā gadījumā līgumsods nosakāms 10% apmērā no pamatparāda un piedzenams no atbildētāja EUR 14.23 apmērā, kas ir saprātīgs. Prasība daļā par līgumsoda piedziņu EUR 128.06 noraidāma.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Tiesa atzīst, ka prasītājs ir pierādījis tiesai faktus, uz kuriem pamatojis savu prasījumu.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja iesniegtos rakstveida pierādījumus, kas pamato prasību, atbildētājs tos nav apstrīdējis un pretējus pierādījumus, kā arī iebildumus par galvenā parāda, procentu un līgumsoda apmēru, to noteikšanas un aprēķināšanas kārtību tiesai nav iesniedzis, kā arī nav iesniedzis pierādījumus, ka savas saistības pret prasītāju būtu izpildījis.

Tā kā atbildētājs nav izpildījis uzņemtās saistības, prasītājs pamatoti griezies tiesā. Pamatojoties uz augstāk minēto no atbildētāja prasītāja labā piedzenams pamatparāds

EUR 142.29 apmērā, nolīgtie procenti EUR 17.07, līgumsods EUR 14.23, likumiskie procenti EUR 15.18.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tiesa atzīst prasītāja tiesības par laiku no 16.12.2014. līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 6% procentus gadā no pamatparāda summas EUR 142.29, ievērojot Civillikuma 1763. pantu, atbilstoši kuram, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram (...). Tā kā prasība tiek apmierināta 44.227% apmērā – par EUR 188.77, no atbildētāja prasītāja labā piedzenama valsts nodeva proporcionāli apmierinātajai daļai EUR 31.46 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas korespondences nosūtīšanu EUR 2.08. Prasība par tiesas izdevumu piedziņu EUR 42.30 apmērā tiek noraidīta.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34., 42., 193., 195., 250.[25], 250.[27] , 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt prasību daļēji.

Piedzīt no /pers.A/, personas kods /personas kods/, deklarētā dzīvesvieta /adrese/labu SIA „Ātrais kredīts", reģistrācijas Nr. 40103183139, juridiskā adrese Brīvības iela 58-1, Jēkabpils pamatparādu EUR 142.29, līgumiskos procentus par laika periodu no 06.02.2013.-06.03.2013. EUR 17.07, līgumsodu EUR 14.23, likumiskos procentus par laika periodu no 07.03.2013.-16.12.2014. EUR 15.18, tiesas izdevumus: valsts nodevu EUR 31.46, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 2.08 kopā EUR 222.31 (divi simti divdesmit divi euro un 31 centi).

Parāda samaksa veicama SIA „Ātrais kredīts", reģistrācijas Nr. 40103183139 AS „Swedbank" norēķinu kontā Nr. /konta numurs/.

Noteikt tiesības SIA „Ātrais kredīts", reģistrācijas Nr. 40103183139, par laiku no 16.12.2014. līdz sprieduma izpildei saņemt 6 (sešus) procentus gadā no nesamaksātās aizdevuma pamatsummas.

Noraidīt prasību daļā par līgumisko procentu piedziņu EUR 125.22 un līgumsoda EUR 128.06 piedziņu.

Noteikt /pers.A/sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas - 2015.gada 24.februāra Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Valkas rajona tiesā.

Tiesnese I.Seisuma